

Elhunyt szeretett kollégánk és barátunk, Dr. Pompéry Béla

+

Drága Családom és Barátaim!

Mint korelnök utoljára ragadom meg a szót:
életem 97. évében búcsúzom Tőletek.

Hosszú, élménydús és sikeres életút után 2015. május 23-án
örökre lehunytam szemem. Kérlek Benneteket, hogy úgy őrizzetek
meg engem a szívetekben, ahogy ezen a fotón tekintek Rátok.

Szeretett feleségemtől, gyermekeimtől, unokámtól, rokonaimtól,
kollégáimtól és barátaimtól 2015. június 11.én 16 órakor a
Katolikus Egyház szertartása szerint veszek végső búcsút a
Batthyányi téri Szent Anna templomban.

Kérlek, gyere velem utolsó utamra és kísérj el
végső nyughelyemre a templom kriptájába!
Csak egy szál virágot hozzá!

dr. Pompéry Béla
(1918-2015)

Életének 97. évében, 2015. május 23-án elhunyt Dr. Pompéry Béla, a hazai számítástechnika egyik úttörője, nyugalmazott könyvvizsgáló, az NJSZT felügyelőbizottságának egykori elnöke, az Informatika Történeti Fórum tiszteletbeli elnöke és korelnöke.

Emlékezni fogunk szálfagyenes, férfias alakjára, fegyelmezett, precíz stílusára, lényegre világító humorára, metszően pontos, józan megjegyzéseire, amelyek egy testileg-szellemileg egyaránt bámulatosan friss, nagy munkabírású, elhivatott emberről tanúskodtak. Csak ahogy az órájára nézett, egész közről, az jelezte számomra, hogy lassan bezárul körülötte a világ: egyre gyengülő látása árulkodott egyedül matuzsálemi koráról. És egy picit a szóhasználat, a mondatszövege árulta el, hogy ő még a harmincas években volt kamasz, akkor tanult retorikát és illemet.

Élete utolsó pillanatáig dolgozott, aktív, tevékeny életet élt. Volt, hogy a Margit körút 50-52-es házban lévő irodájában is meglátogattam, s diktafonra rögzítettem rövid beszélgetésünk. Polgári családból származott, édesapja az első világháború idején egy nemzetközi vállalatnak volt képviselője négy országban, a gazdasági válságig, 1929-ig. Ő maga bencés gimnáziumban kezdett tanulni s a nagyobb ünnepeket, szünidőket töltötte Bécsben a családjával. Az osztrák hegyeket és a német nyelvet egyaránt megismerte, megszerette.

1936-ban már Budapesten érettségizett. Diákévei alatt birkózott, atletizált, teniszezett, síelt, majd élete egyik nagy élményeként vízi- cserkész lett, 1934-ben Passauból eveztek le Budapestre. (Egyszer, amikor a hosszú élet titkáról faggattam, ennyit mondott: „Evezni kell.”)

A cserkészmozgalom 1948-as megszüntetéséig kötődött e csoporthoz. (A Magyar Katolikus Lexikon tanúsága szerint ő volt az utolsó országos vízi vezetőtisz. Évtizedekig szervezet és vezette a Nemzetközi Duna-túrát.)

1938-ban a fővárosnál helyezkedett el, mint adóhivatali tisztviselő, majd a Pázmány Péter Tudományegyetemen szerzett államtudományi doktorátust. Közigazgatási, pénzügyi jogot tanult. 1941-től 1945-ig katonáskodott, folyamőr volt, háromszor sebesült meg Magyarország területén a háború alatt. Amerikai hadifogságba került. A háború után ismét a fővárosnál dolgozott, fogalmazói munkakörben, egészen 1948-ig. Harmincévesen, tíz éves szolgálat után „nyugdíjba” küldték, de nyugdíja folyósítását felfüggesztették. Volt, hogy golyóstoll ügynök volt, majd anyagkönyvelőként helyezkedett el, e munkakörében már rendszeresen használt mechanikus összeadó- és szorzógépeket. Tíz évet töltött el faipari vállalatok könyvelőosztályainál. 1959-ben, mint osztályidegent elbocsátották a cégtől, ahol főkönyvelőként dolgozott.

Érdeklődése az ügyvitelszervezés felé fordult, a Pénzügyminisztérium Szervezési és Ügyvitelgépesítési Intézeténél helyezkedett el. Magyarországon az elsők között, 1959-től a Pénzügyminisztérium égisze alatt vezette az ügyviteli feladatok könyvelő-automatákra szervezését. Kelet-Németországban, Lengyelországban, Csehszlovákiában és a Szovjetunióban is járt, s különösen a könyvelő-automaták, számlázógépek keltették fel érdeklődését. A Magyarországon készülő EDLA fejlesztést, majd az M-3 számítógépet is megtekintette, s beleszeretett az új tudományba. Tanfolyam keretében gépi kódú programozást tanult, és elsajátította az ALGOL-60 programozási nyelvet.

Élete újabb állomása a vegyiparnál, s annak számítógépesítésénél adott szerepet neki. A GIER számítógép mellett számos programot fejlesztettek, s egyre jobban megszerették a matematikai módszereket. 1965-től a Vegyipari Trösztnél vezetésével dolgozták ki a hazai vegyipar egységes információs rendszerét, a VIR-t. Ennek alapelveit és módszertanát azután számos hazai egyetem posztgraduális képzésén oktatta is.

1982-től a COMPORGAN cégnél dolgozott, majd hetvenévesen nyugállományba vonult, s élete utolsó szakaszában könyvvizsgálattal foglalkozott.

Szintén ő szervezte meg és vezette a Gyulai Szervezési Akadémiát is, amely 2003-ig, húsz éven át működött sikeresen.

Az NJSZT vezetőségének több tagjához a szakmai kapcsolaton kívül mély baráti szálak is fűzték. Ő volt mindig az első, aki regisztrált a konferenciákra, és az első hű

Olvasó, akinek minden hónapban számíthattunk konstruktív véleményére
hírlevelünkről, a Mi Újságról is.
Nyugodj békében, Pompéry Béla, emléked megőrizzük!

Képes Gábor

/Forrás: <https://njszt.hu/hu/news/2015-06-01/elhunyt-szeretett-kollegank-es-baratunk-dr-pompery-bela/> /